

Evangelí del dimarts de la setmana XXVII de durant l'any: l'única cosa imprescindible

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXVII de durant l'any. “Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses”. És Jesús qui surt a cercar-nos i ens troba. Per poder rebre'l, cal que siguem persones d'escolta, disposades a renovar la manera de pensar una vegada i una altra, i així poder obrir-nos realment a la novetat que Déu ens ofereix.

Evangelí (Lc 10, 38-42)

Mentre feien camí, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, en canvi, estava molt atrafegada per poder-lo servir. Es presentà davant Jesús i digué:

—Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar.

El Senyor li va respondre:

—Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa.

Comentari

L'evangelí de la missa d'avui ens recorda una trobada breu però significativa entre Jesús, Marta i Maria. Marta, amfitriona del Senyor, va d'aquí cap allà, plena de preocupació –completament ocupada– i inquietud per les tasques domèstiques. La seva germana, en canvi, s'asseu al costat del Senyor, als peus, en actitud d'interès i escolta allò que diu.

El relat ressalta el contrast entre l'actitud externa d'ambdues; les paraules de Jesús apunten a les actituds. En l'actuació externa, Maria és a prop del Senyor, asseguda al seu costat, quieta i escoltant; Marta és lluny del Senyor, dempeus, agitada i parlant. Fins i tot quan Marta s'apropa a Jesús, ho fa prenent protagonisme i en actitud gairebé de desafiament.

Tant a l'exterior com a l'interior, el relat recorda una mica el de la resurrecció de Llätzer (*Jn* 11, 1-44): Marta inquieta, confusa en les seves idees i amb dificultat per escoltar; Maria tranquil·la, a l'escolta dòcil i amb confiança als peus de Jesús. Al text de Lluc, Marta només té al cap el servei, les necessitats immediates en relació amb la taula.

Jesús aprofita la situació per instruir totes dues. No es tracta d'un judici sobre l'actuació externa, sinó sobre el cor. El menjar és necessari, però només un aliment és imprescindible, i aquest és la paraula del Senyor, paraula de vida eterna –una vida que no passa– que ens il·lumina sobre el sentit de la resta.

Jesús ve a casa nostra. I podríem pensar que el més important és allò que li podem oferir i explicar-li. En realitat, però, el més valuós és allò que ens ofereix: buscar «primer el

Regne de Déu i fer el que ell té per just» (*Mt* 6, 33), l'aliment «que dura i dona vida eterna» (*Jn* 6, 27). La vida del cos és preada i, en general, és a la nostra mà tenir-ne cura, però, de què serveix aquesta vida si un hom no arriba a la vida eterna? Jesús no fa un judici sobre les nostres obres sinó sobre l'actitud amb què les fem: ens demana que siguin ocasió de diàleg veritable amb Déu i que sapiguem discernir en cada moment la importància del nostre actuar.

Juan Luis Caballero // Photo:
Arun Anoop - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-
dimarts-de-la-setmana-xxvii-de-durant-
lany-lunica-cosa-imprescindible/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-xxvii-de-durant-lany-lunica-cosa-imprescindible/)
(15/03/2026)